

IV Krakowsko-Wrocławskie Spotkanie Naukowe
Administratywistów

Niepewność sytuacji prawnej jednostki w prawie administracyjnym

redakcja naukowa
Adam Błaś

a Wolters Kluwer business

IV Krakowsko-Wrocławskie Spotkanie Naukowe
Administratywistów

Niepewność sytuacji prawnej jednostki w prawie administracyjnym

redakcja naukowa
Adam Błaś

Zamów książkę w księgarni internetowej

proinfo.pl
księgarnia internetowa

LEX

a Wolters Kluwer business

Warszawa 2014

Stan prawny na 1 stycznia 2014 r.

Recenzent
Prof. nadzw. dr hab. Zofia Duniewska

Wydawca
Izabella Małecka

Redaktor prowadzący
Joanna Cybulska

Opracowanie redakcyjne
Anna Krzesz

Łamanie
JustLuk

.....
: Ta książka jest wspólnym dziełem twórcy i wydawcy. Prosimy, byś przestrzegał przysługujących :
: im praw. Książkę możesz udostępnić osobom bliskim lub osobiście znanym, ale nie publikuj jej :
: w internecie. Jeśli cytujesz fragmenty, nie zmieniaj ich treści i koniecznie zaznacz, czyje to dzieło. :
: A jeśli musisz skopiować część, rób to jedynie na użytek osobisty. :
: .....

 prawolubni
.....

SZANUJMY PRAWO I WŁASNOŚĆ
Więcej na www.legalnakultura.pl
POLSKA IZBA KSIĄŻKI
.....

© Copyright by
Wolters Kluwer SA, 2014

ISBN 978-83-264-3270-5

Wydane przez:
Wolters Kluwer SA

Dział Praw Autorskich
01-208 Warszawa, ul. Przyokopowa 33
tel. 22 535 82 00, fax 22 535 81 35
e-mail: ksiazki@wolterskluwer.pl

www.wolterskluwer.pl
księgarnia internetowa www.profinfo.pl

Spis treści

Wykaz najważniejszych skrótów	9
Przedmowa	13

CZEŚĆ PIERWSZA

NIEPEWNOŚĆ PRAWA CZY NIEPEWNOŚĆ W PRAWIE ADMINISTRACYJNYM

Jan Zimmermann

Niepewność w prawie administracyjnym czy niepewność prawa administracyjnego	17
---	----

Iwona Niżnik-Dobosz

Niepewność prawa administracyjnego	25
--	----

Jerzy Supernat

Niepewność sytuacji prawnej jednostki a funkcje prawa administracyjnego	34
---	----

Adam Błaś

Czynniki niepewności sytuacji prawnej jednostki w prawie administracyjnym ...	39
---	----

Mariusz Krawczyk

Niepewność jednostki w związku z zasadą aktualności	56
---	----

Joanna Lemańska

Niepewność prawa administracyjnego	70
--	----

Aleksandra Puczko

O niepewności organu administracji publicznej słów kilka. Głos w dyskusji	74
---	----

CZEŚĆ DRUGA

NIEPEWNOŚĆ W TWORZENIU I STOSOWANIU PRAWA ADMINISTRACYJNEGO

Paweł Król

Niepewność w tworzeniu prawa – kilka uwag na temat prawotwórczej działalności administracji publicznej	85
--	----

Ewa Skorczyńska Niepewność w procesie stosowania prawa administracyjnego – w kontekście ograniczeń kontroli legalności decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej (art. 31 u.p.r.i.d.p.)	97
Michał Koszowski Niepewność jednostki wobec stosowania klauzul generalnych w multcentrycznym systemie prawa administracyjnego	116
Piotr Lisowski Błąd niepewności – kilka refleksji w kontekście problematyki kontroli prawa administracyjnego	124
Angelika Drelichowska, Paweł Razowski Niepewność sytuacji prawnej jednostki w prawie procesowym administracyjnym na przykładzie konstrukcji prawnej niektórych przepisów odsyłających	134
CZĘŚĆ TRZECIA	
NIEPEWNOŚĆ SYTUACJI PRAWNEJ JEDNOSTKI W ŚWIETLE WYBRANYCH NORM PRAWA ADMINISTRACYJNEGO MATERIALNEGO, PROCESOWEGO I USTROJOWEGO	
Aleksandra Szadok-Bratuń Nowa forma zawarcia małżeństwa cywilnego wielorakim obszarem niepewności administrujących i administrowanych	145
Piotr Schmidt Wykonywanie zadań publicznych w zakresie opieki nad zabytkami w warunkach niepewności	170
Magdalena Tabernacka Między studium a planem – obszary niepewności w planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym gminy	185
Łukasz Pośpiech Niepewność aptekarza, niepewność pacjenta – kilka uwag na tle obowiązkiwania ustawy o refundacji leków	200
Joanna Człowiekowska Niepewność granic prawa do informacji publicznej a tzw. nadużycie prawa do informacji publicznej	223
Karol Kalinka Niepewność sytuacji osoby bezrobotnej w Polsce	239
Barbara Kowalczyk Czy zasada zwyczajowa może ograniczyć niepewność prawa?	254

Renata Raszevska-Skałeczka

Niepewność sytuacji prawnej jednostki w związku z powszechnym i równym dostępem do edukacji na tle ustawy o systemie oświaty (wybrane zagadnienia) 266

Jerzy Korczak

O niepewności administracji publicznej w stosunkach nadzoru – na marginesie dyskusji naukowej wrocławsko-krakowskich spotkań administratywistycznych 275

Andrzej Pakuła

Kilka refleksji w kwestii niepewności na tle wybranych przykładów z ustrojowego prawa administracyjnego w obszarze administracji rządowej 294

CZEŚĆ CZWARTA**OCHRONA PRAWNA JEDNOSTKI PRZED NIEPEWNOŚCIĄ PRAWA ADMINISTRACYJNEGO****Mariusz Kotulski**

Zasada *lex retro non agit* w prawie administracyjnym 301

Łukasz Prus

Aksjologiczne podstawy ochrony prawnej zaufania w niemieckim prawie administracyjnym 316

Nota o autorach 327

Wykaz najważniejszych skrótów

Akty prawne

- Konstytucja RP – Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78, poz. 483 z późn. zm.)
- k.c. – ustawa z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (tekst jedn.: Dz. U. z 2014 r. poz. 121)
- Konkordat – Konkordat między Stolicą Apostolską i Rzeczpospolitą Polską, podpisany w Warszawie 28 lipca 1993 r. (Dz. U. z 1998 r. Nr 51, poz. 318)
- k.p.a. – ustawa z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jedn.: Dz. U. z 2013 r. poz. 267 z późn. zm.)
- k.p.c. – ustawa z dnia 17 listopada 1974 r. – Kodeks postępowania cywilnego (tekst jedn.: Dz. U. z 2014 r. poz. 101)
- k.r.o. – ustawa z dnia 25 lutego 1964 r. – Kodeks rodzinny i opiekuńczy (tekst jedn.: Dz. U. z 2012 r. poz. 788 z późn. zm.)
- p.a.s.c. – ustawa z dnia 29 września 1986 r. – Prawo o aktach stanu cywilnego (tekst jedn.: Dz. U. z 2011 r. Nr 212, poz. 1264)
- p.p.s.a. – ustawa z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tekst jedn.: Dz. U. z 2012 r. poz. 270 z późn. zm.)
- p.u.s.p. – ustawa z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (tekst jedn.: Dz. U. z 2013 r. poz. 427 z późn. zm.)
- pr. bud. – ustawa z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (tekst jedn.: Dz. U. z 2013 r. poz. 1409 z późn. zm.)
- TFUE – Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz. U. z 2004 r. Nr 90, poz. 864 z późn. zm.)
- u.d.i.p. – ustawa z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. Nr 112, poz. 1198 z późn. zm.)
- u.p.e.a. – ustawa z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (tekst jedn.: Dz. U. z 2012 r. poz. 1015 z późn. zm.)

- u.p.r.i.d.p. – ustawa z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (tekst jedn.: Dz. U. z 2013 r. poz. 687 z późn. zm.)
- u.p.z.i.r. – ustawa z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (tekst jedn.: Dz. U. z 2013 r. poz. 674 z późn. zm.)
- u.p.z.p. – ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (tekst jedn.: Dz. U. z 2012 r. poz. 647 z późn. zm.)
- u.s.g. – ustawa z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jedn.: Dz. U. z 2013 r. poz. 594 z późn. zm.)
- ustawa nowelizująca – ustawa z dnia 24 lipca 1998 r. o zmianie ustaw – Kodeks rodzinny i opiekuńczy, Kodeks postępowania cywilnego, Prawo o aktach stanu cywilnego, ustawy o stosunku Państwa do Kościoła Katolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 117, poz. 757)
- u.s.o. – ustawa z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (tekst jedn.: Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572 z późn. zm.)
- u.s.p. – ustawa z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (tekst jedn.: Dz. U. z 2013 r. poz. 595 z późn. zm.)
- u.s.w. – ustawa z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (tekst jedn.: Dz. U. z 2013 r. poz. 596 z późn. zm.)
- u.w.a.r.w. – ustawa z dnia 23 stycznia 2009 r. o wojewodzie i administracji rządowej w województwie (Dz. U. Nr 31, poz. 206 z późn. zm.)
- r.s.a.s.c. – rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 26 października 1998 r. w sprawie szczegółowych zasad sporządzania aktów stanu cywilnego, sposobu prowadzenia ksiąg stanu cywilnego, ich kontroli, przechowywania i zabezpieczenia oraz wzorów aktów stanu cywilnego, ich odpisów, zaświadczeń i protokołów (Dz. U. Nr 136, poz. 884 z późn. zm.)

Czasopisma i publikatory

- AUWr – Acta Universitatis Wratislaviensis
- Dz. U. – Dziennik Ustaw
- M.P. – Monitor Polski
- OTK – Orzecznictwo Trybunału Konstytucyjnego
- OTK-A – Orzecznictwo Trybunału Konstytucyjnego. Seria A
- OwSS – Orzecznictwo w Sprawach Samorządowych

PiP	– Państwo i Prawo
PPiA	– Przegląd Prawa i Administracji
PS	– Przegląd Sądowy
SP	– Studia Prawnicze
ZNSA	– Zeszyty Naczelnego Sądu Administracyjnego
ZNUJ	– Zeszyty Naukowe Uniwersytetu Jagiellońskiego
ZNUŁ	– Zeszyty Naukowe Uniwersytetu Łódzkiego

Urzędy

NSA	– Naczelny Sąd Administracyjny
SN	– Sąd Najwyższy
TK	– Trybunał Konstytucyjny
TSUE	– Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

Przedmowa

Przedmiotem prac publikowanych w tym tomie jest zjawisko braku stabilności uprawnień nabytych przez jednostkę na podstawie norm prawa administracyjnego.

Brak stabilności uprawnień, o których mowa wyżej, zawsze silnie kontrastował z ideą stabilności uprawnień nabytych przez jednostkę na podstawie norm prawa administracyjnego.

Wyjaśnijmy, że idzie tu w szczególności o stabilność decyzji ostatecznych wydanych przez organ administracyjny na podstawie norm prawa administracyjnego materialnego, ustrojowego i procesowego.

Dopóki stabilizowanie decyzji administracyjnych interpretowane jest w świetle idei pewności prawa i bezpieczeństwa prawnego jednostki, dopóki zasada trwałości ostatecznych decyzji administracyjnych nie jest osłabiana nowymi prawnymi przesłankami wzruszania decyzji administracyjnych, dopóty utrzymanie stanu względnej stabilizacji decyzji nie stanowi naglącego problemu.

Gdy jednak konstrukcje norm prawa administracyjnego i praktyka stosowania tych norm zaczną osłabiać stabilizację decyzji administracyjnych, będziemy mieli do czynienia ze zjawiskiem niepewności sytuacji prawnej jednostki. Temu problemowi poświęcone są prace zawarte w tym tomie.

Warto zwrócić uwagę, że oblicza niepewności sytuacji prawnej jednostki mogą być różne, bo różne są ich źródła, szerzej zaś – różne są czynniki, które tę niepewność implikują. Możemy nawet mówić o wykształcaniu się zróżnicowanych mechanizmów praktycznych implikujących stany niepewności sytuacji prawnej jednostki.

W jakim zakresie można redukować poziom narastania tego zjawiska, jakie środki prawne mogą być w tym celu użyte – na te pytania Czytelnik znajdzie odpowiedź w prezentowanej pracy.

Adam Błaś

Część pierwsza

Niepewność prawa czy niepewność w prawie administracyjnym

Niepewność w prawie administracyjnym czy niepewność prawa administracyjnego

1. Jedną z podstawowych zasad systemu prawa, mającą szczególne znaczenie w prawie administracyjnym, które ma władczo oddziaływać na obywatela i regulamentować w znacznej mierze jego prawa, jest zasada pewności. Oznacza ona sytuację, w której można przewidzieć, że jakaś norma będzie wywoływać jednoznaczne skutki prawne (etap stanowienia prawa) lub że decyzja jakiegos typu zostanie wydana, gdy zaistnieją przesłanki jej wydania i że treść tej decyzji będzie się mieściła w bardziej czy mniej określonych przedziałach (etap stosowania prawa). Tak rozumiana pewność rozkłada się na dwie wartości, części składowe aksjologii prawa, w tym prawa administracyjnego. Pierwszą z nich jest pewność obiektywna, która jest następstwem tego, że to, co ustanowiono, jest prawem wspartym autorytetem suwerena, a czynności stosowania prawa są podejmowane zgodnie z prawem, niezależnie od tego, jakiej treści jest to prawo i jak się je ocenia. Pewność obiektywną można stwierdzić niezależnie od przeżyć dowolnego podmiotu. Drugą jest pewność subiektywna oznaczająca, że adresat norm prawnych ma zaufanie do tego, że prawo jest dobre, co daje mu poczucie bezpieczeństwa prawnego, a jego przewidywania co do decyzji stosowania prawa, oparte na znajomości prawa obowiązującego, sprawdzą się w praktyce¹. Można też mówić o pewności jako o pewnym wzorcu, do którego powinno dążyć ustawodawstwo administracyjne, a ułomność tego ustawodawstwa, polegająca na wprowadzaniu wszelkiej

---

* Prof. dr hab. Jan Zimmermann, Uniwersytet Jagielloński.

¹ Por. J. Wróblewski, *Wartości a decyzja sądowa*, Wrocław-Warszawa-Kraków-Gdańsk 1973, s. 94 i n. Rozważania J. Wróblewskiego, wybitnego teoretyka prawa, cytowane w niniejszym opracowaniu dotyczą dyscyplin „sądowych”. Są one jednak z pewnością miarodajne także dla prawa administracyjnego, zwłaszcza dla procesu stosowania tego prawa. Uznałem, że warto się nimi posłużyć, gdyż sama doktryna prawa administracyjnego bardzo rzadko sięga do teoretycznej problematyki wartości, a niewątpliwie mówiąc o pewności lub niepewności prawa, dokonujemy analizy aksjologicznej. Z drugiej strony teoretycy prawa właściwie nigdy nie posługują się przykładami z prawa administracyjnego. Ten „rów” powinien być cierpliwie zasypywany.

niepewności, powinna być traktowana jako przejaw naruszenia zasady podstawowej. Ułomne, wadliwe, ciągle zmieniane prawo dekomponuje stosunki społeczne i naraża na szwank prawa obywatelskie².

Jednoznaczne uznanie pewności za jedną z podstawowych wartości prawa administracyjnego, wyznaczająca podstawowy rys aksjologiczny tej gałęzi prawa, powoduje jednocześnie, że jakakolwiek niepewność w tym prawie jawi się jako zjawisko szkodliwe i patologiczne, które należy eliminować zarówno w fazie stanowienia prawa, jak i w fazie jego stosowania. Jednakże trzeba wyraźnie podkreślić, że niepewność nie powinna być traktowana jako zwykłe, logiczne odwrócenie pojęcia pewności i jego proste zanegowanie, ale jako zjawisko odrębne, wymagające właśnie odrębnej analizy. Przy takim postawieniu sprawy może się okazać, że określone elementy niepewności lub nawet ogólnie rozumiana niepewność w różnych sytuacjach prawnych i faktycznych może się okazać wartością, a przynajmniej nie być z góry zaliczana do zjawisk negatywnych. Można również zauważyć, że pewność, do której dąży się w społeczeństwie i w prawodawstwie, jest w swojej pełnej postaci wartością abstrakcyjną, tak naprawdę opartą na złudzeniach, skoro zależy ona zawsze od jakichś ocen, a za logiczną formą rozstrzygnięcia kryją się właśnie oceny. Prawo nie może też być do końca pewne, gdyż jest ono aktem ludzkim, stworzonym przez człowieka, zawsze relatywnym i częściowo subiektywnym³.

2. Wszystko to jednak – zarówno zagadnienie pewności, jak i zagadnienie niepewności – traktujemy zazwyczaj jako zagadnienie wewnętrzne prawa administracyjnego. Są to i mają być w naszym wyobrażeniu problemy tkwiące w samym prawie administracyjnym, w jego poszczególnych obowiązujących aktualnie normach, które raz dają swoim adresatom większą pewność, innym razem powodują niebezpieczną niepewność. Jesteśmy skłonni ową niepewność piętnować i mamy zwyczaj krytykować unormowania administracyjnoprawne wtedy, gdy tę niepewność powodują. Nasz standardowy model rozumowania byłby więc następujący: prawo administracyjne jest z założenia pewne i powinno być maksymalnie pewne, a realna niepewność wynika zawsze i tylko z jego konkretnych, ułomnych i nieprzemyślanych regulacji i jest stanem negatywnym czy nawet patologicznym. Powinniśmy więc badać to zjawisko i dyskutować o rozmiarach tej szkodliwej niepewności tkwiącej wewnątrz istniejących regulacji administracyjnoprawnych i wytrwale poszukiwać sposobów na jej ograniczanie lub eliminowanie, zwłaszcza przez ustawodawcę.

Tymczasem rozważenie podstawowych cech prawa administracyjnego i mechanizmu jego funkcjonowania prowadzi, jak sądzę, do możliwości, potrzeby, a nawet do konieczności wyróżnienia oprócz niepewności w prawie administracyjnym również niepewności samego prawa administracyjnego w całości jako ce-

---

² W tym duchu prowadzona była między innymi dyskusja na ostatnim Zjeździe Katedr Prawa Administracyjnego i Postępowania Administracyjnego w Białymstoku (2012), gdzie kryzysu prawa administracyjnego upatrywano m.in. w zagrożeniach jego pewności.

³ Por. J. Wróblewski, *Wartości...*, s. 108, przypis 30.

chy charakteryzującej właśnie tę dziedzinę prawa. Jeśli bowiem uda się ustalić, że prawo administracyjne jako całość jest właśnie z założenia niepewne i że jest to jedna z jego immanentnych cech, to wtedy niepewność, która powinna być ograniczana, nie będzie mogła być ujmowana wyłącznie jako zjawisko patologiczne. Wtedy trzeba będzie oceniać ustawodawcę, zadając pytanie, czy nie przekracza granic naturalnej niepewności wynikającej z istoty prawa administracyjnego. Wtedy za szkodliwą lub niebezpieczną może być uznawana tylko taka niepewność jakiegos konkretnego unormowania czy konkretnego aktu normatywnego, która wspomniane granice przekracza. Można więc postawić tezę, że **czym innym jest niepewność w prawie administracyjnym, a czym innym jest niepewność prawa administracyjnego jako gałęzi prawa i że niepewność jest wpisana w istotę tej właśnie – jak żadnej innej – dyscypliny prawniczej, jest ona jej immanentną cechą**. Może więc niektóre normy tego prawa, które wydają się niepewne, innymi po prostu być nie mogą, dlatego że to jest takie właśnie prawo!

Postawiona teza, zapewne bardzo kontrowersyjna i pobudzająca do dyskusji, powinna być oczywiście opatrzona odpowiednią argumentacją.

3. Zaczniemy od zaznaczenia, że prawo administracyjne jest bardzo dynamiczne i że na jego podstawie są budowane doraźnie stosunki prawne. Prawo administracyjne musi na bieżąco odpowiadać na nieustannie zmieniające się stosunki społeczne, stale pojawiające się fakty i zdarzenia, które powinny być oceniane zawsze zgodnie z zasadą aktualności. Inaczej zatem niż w dyscyplinach „sądowych” stosowanie prawa administracyjnego nie bazuje na pewnym ustalonym zestawie faktów i norm, ale polega na bezpośrednim dobieeraniu do siebie elementów faktycznych i prawnych, których ostateczne zestawienie może dać wynik znacznie mniej spodziewany. Oczywiście również wyrok sądowy nie jest do końca spodziewany, ale odnosi się do zestawu faktów i norm istniejących w momencie wszczęcia postępowania sądowego i niepodlegających późniejszym zmianom. Nowe zdarzenia nie rzutują więc już tutaj na rozstrzygnięcie, podczas gdy rozstrzygnięcie administracyjne przeciwnie – do samego końca nie jest pewne. Stosowanie prawa administracyjnego jest zatem zawsze niepewne albo znacznie mniej pewne od stosowania prawa sądowego, a przesądza o tym zasada aktualności. Takiej oceny nie zmienia fakt, że normy prawa administracyjnego są bezwzględnie obowiązujące i mogłoby się wydawać, że z tego powodu margines niepewności powinien być minimalny. Jest akurat odwrotnie: bezwzględne obowiązywanie tych norm zmusza organy stosujące prawo administracyjne do precyzyjnego poszukiwania faktów i odnoszenia się tylko do takich faktów, które okażą się miarodajne dla normy prawnej i w pierwszym rzędzie w ogóle pozwolą ją zastosować. Ta konieczność precyzji oznacza, że przez cały czas, dopóki nie zapadnie prawomocne rozstrzygnięcie w postaci aktu stosowania prawa, rezultat poszukiwań nie jest pewny. Poszukiwania te trwają stale aż do tego momentu. Dlatego też nawet umysłowanie sobie przez organ mający wydać orzeczenie administracyjne, że decyzja zostanie na pewno wydana, że przewiduje on treść przyszłej decyzji, a nawet że jest w sta-

W październiku 2013 r. odbyło się we Wrocławiu IV Krakowsko-Wrocławskie Spotkanie Naukowe Administratywistów. Wzięli w nim udział pracownicy naukowcy i doktoranci Katedry Prawa Administracyjnego Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie i Instytutu Nauk Administracyjnych Uniwersytetu Wrocławskiego.

Prezentowana praca zawiera publikacje naukowe przedstawione podczas tego spotkania.

Publikacja jest pierwszym na polskim rynku wydawniczym kompleksowym studium problemu niepewności sytuacji prawnej jednostki w prawie administracyjnym. Autorzy prezentują szerokie i zarazem zróżnicowane ujęcie tego zagadnienia. Definiują problem na gruncie prawa administracyjnego materialnego, procesowego i ustrojowego, klasyfikują postacie niepewności, oceniają i egzemplifikują na konkretnym materiale normatywnym. Biorąc za punkt wyjścia ideę stabilności uprawnień nabytych przez jednostkę na podstawie norm prawa administracyjnego, poszukują rozwiązań mających na celu ograniczenie stanu niepewności jednostki, niestabilności nabytych uprawnień i redukcji poziomu narastania tego zjawiska w praktyce.

Monografia jest przeznaczona dla pracowników naukowych, doktorantów, sędziów sądów administracyjnych, adwokatów, radców prawnych oraz studentów wydziałów prawa i administracji.

„Obok tej pracy nie można przejść obojętnie. Jej lektura skłania do refleksji, stanowi też inspirację do dalszej, ożywionej dyskusji. Twórcy tego dzieła podjęli się wykonania wysoce trudnego i ambitnego zadania”.

Prof. nadzw. dr hab. Zofia Duniewska

Zamówienia:

infolinia 801 04 45 45, fax 22 535 80 01
zamowienia.książki@wolterskluwer.pl
www.wolterskluwer.pl
księgarnia internetowa www.profinfo.pl

Cena 99 zł
(w tym 5% VAT)